

Намира са на благата. — Расположен е.
Намират, та са насирият.
На мирна земя черен роб.
На мишките очите (шие, боде, пише).
На Мирево тъпан бие, на Хирево свирка свири.
На младо са ище, на старо са ревне.
На много пари и грижата много.
На мокра земя малко дъжд тръба.
На мома крушум пустни, а дума недѣй.
На момински врата и магаретата поревават.
На момите къклица, на момците бъклица.
На мравъята път не е минувал. — Мирен, незлобив.
Намръждил са като гнида в' нова дреха.
Намусорчил са като че му батисали гимиите.
На мършата и врабчета ходят.
Намърено не мърено.
Намърваш му махана, що та кара в' механа.
Намъри баба ханания, ала и оста щенания.
Намъри баба хапано, ама ище щипано.
Намъри ли бачка си?
Намъри ли кръсника си?
Намъри му слабото място.
Намърила баба скубано, а че иска и щипано.
Намърила булката черясло зад вратата.
Нъмърила лозье, не намърила гроздье.
Намърили са куко и пипе.
Намърили са лика и прилика.
Намърил келчо масло да ёде, ами ще си мажи главата.
Намърил клинец, тръбат му още петнадесет и четири
летала за кон.
Намърил му гъдел-я, па си го дои като крава.
Намърило, че са прѣхласнѫло.
Намърил черква да са кръсти.
Намърил си белата.
Намърил си клечка да си закачи торбичката.
Намърил се като куче на воденица.
Намърил село без кучета, че тръгнѫл без тояга.
Намъриш ли катър, не му гледай хатър.
Намъсих са като джюрул в' лъжици.